

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) N. Pasecinic
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

DECIZIE

4 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând recursurile declarate de către Compania Națională de Asigurări în Medicină, Uniunea Avocaților din Republica Moldova și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Străisteanu Doina-Ioana, intervenienți accesorii Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia Națională de Integritate, Zadoinov Roman, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail, Gașiței Violeta, Pali Oleg și Voloșina Larisa cu privire la anularea actului administrativ și cererea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova împotriva Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, intervenienți accesorii Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Agenția Națională de Integritate, Pali Oleg, Zadoinov Roman, Gașiței Violeta, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail și Voloșina Larisa cu privire la obligarea executării deciziei și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost admise apelurile declarate de Străisteanu Doina-Ioana, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Național pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Moloșag Natalia, Mihailov-Moraru Veronica și Durnescu Mihail, casată hotărârea din 07 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-au respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină și cererea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova,

c o n s t a t ă:

La 9 octombrie 2014 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale (succesor în drepturi și obligații al Ministerului Sănătății) și Compania Națională de Asigurări în Medicină au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Străisteanu Doina-Ioana, intervenienți accesorii Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia Națională de Integritate, Zadoinov Roman, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail, Gașiței Violeta, Paliu Oleg și Voloșina Larisa cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii au indicat că la 19 februarie 2014 în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a parvenit plângerea avocatului Zadoinov Roman împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

Ulterior la 10 martie 2014 în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a parvenit plângerea avocaților Mihailov-Moraru Veronica și Moloșag Natalia.

De asemenea, au menționat că la 17 martie 2014 în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a parvenit plângerea avocatului Durnescu Mihail, iar la 18 și 19 martie 2014 au parvenit plângerile avocaților Zadoinov Roman și Gașiței Violeta.

Astfel la 19 martie 2014 Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a expediat în adresa Ministerului Sănătății și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină nota de autosesizare din 18 martie 2014, însă care nu a fost recepționată de Ministerul Sănătății.

Prin scrisoarea din 27 martie 2014, Compania Națională de Asigurări în Medicină a prezentat obiecțiile sale, indicând lacunele la depunerea autosesizării și anume neglijarea prevederilor legislației în vigoare de către membrul-raportor, Străisteanu Doina-Ioana, referirea la normele juridice existente, invocând argumente bazate pe norme legale abrogate, fapt ce a dus la vicierea notei de autosesizare, fiind prezentată informație eronată Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității.

Susține că la 24 martie 2014 a avut loc ședința de audieri a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității pe marginea plângerilor vizate, în aceeași zi fiind recepționate și plângerile depuse de avocații Paliu Oleg și Voloșina Larisa, care la fel nu au fost comunicate Ministerului Sănătății.

La 17 aprilie 2014 Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a emis decizia nr. 060/14, prin care a decis că faptele expuse în plângeri reprezintă discriminare pe statut profesional și avere la determinarea costului polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru avocați, discriminare pe statut profesional pentru femeile avocate obligate să prezinte dovada suspendării licenței de avocat pentru a beneficia de polița de asigurare medicală obligatorie gratuită pe perioada maternității, nașterii și lăuziei, discriminare pe statut profesional pentru avocați în dreptul de a beneficia de polița de asigurare medicală gratuită pe timpul îngrijirii copilului până la vârsta de 3 ani.

Relatează că la 21 iunie 2014 Compania Națională de Asigurări în Medicină a informat Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității referitor la acțiunile întreprinse întru asigurarea executării deciziei nr. 060/14 din 17 aprilie 2014.

La 24 iulie 2014 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a informat Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității referitor la acțiunile întreprinse întru asigurarea executării deciziei nr. 060/14 din 17 aprilie 2014.

De asemenea, la 08 august 2014 Compania Națională de Asigurări în Medicină a înaintat Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității cerere prealabilă, prin care a solicitat revocarea deciziei nr. 060/14 din 17 aprilie 2014 privind discriminarea bazată pe statutul profesional și pe avere la determinarea costului polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală.

Prin răspunsul Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității din 09 septembrie 2014, cererea prealabilă a fost respinsă.

Reiterează că potrivit pct. 2 din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, printre categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorii de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual se numără notarii publici, executorii judecătorești și avocații neangajați indiferent de forma juridică de organizare a activității, care au obținut licență în modul stabilit de lege.

Susține că deoarece Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2014, nr. 330 din 23 decembrie 2013, nu prevede careva reduceri pentru notarii publici, executorii judecătorești și avocați, categoriile de persoane menționate, inclusiv avocații nu beneficiază de reduceri la procurarea polițelor de asigurare în medicină.

Consideră că decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/14 din 17 aprilie 2014 este în contradicție cu normele imperative menționate supra, fapt pentru care urmează a fi anulată.

La fel, consideră că atribuirea avocaților, notarilor și executorilor judecătorești la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, a constituit o facilitate acordată acestora, în raport cu alte categorii de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală. Or, prin Legea nr. 77 din 12 aprilie 2013 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, doar avocații neangajați au fost obligați să achite prima de asigurare în sumă fixă.

Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină solicită anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/14 din 17 aprilie 2014 privind discriminarea bazată pe statutul profesional și pe avere la determinarea costului polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală; anularea răspunsului Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității adresat Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale din 09 septembrie 2014; anularea răspunsului Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității adresat Companiei Naționale de Asigurări în Medicină din 09 septembrie 2014.

Pe parcursul examinării cauzei, Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova au înaintat cerere reconvențională împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, intervenienți accesorii Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Agenția Națională de Integritate, Palii Oleg, Zadoinov Roman, Gașițoi Violeta, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail și Voloșina Larisa cu privire la obligarea executării deciziei și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 114-120 Vol. II).

În motivarea cererii reconvenționale, Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova au menționat că prin decizia nr. 060/2014 din 17 aprilie 2014 Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a admis plângerea petiționarilor Zadoinov Roman, Gașitoi Violeta, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail și Voloșina Larisa împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Companiei de Asigurări în Medicină cu privire la discriminarea bazată pe statutul profesional și avere la determinarea costului de asigurare obligatorie de asistență medicală.

Susține că atât Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cât și Compania Națională de Asigurări în Medicină nu au întreprins nici o măsură în vederea executării deciziei menționate, ignorând astfel competențele Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității care a constatat discriminarea petiționarilor.

Astfel decizia nr. 060/2014 din 17 aprilie 2014 este un act executoriu, însă neexecutat de către pârâți.

Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova solicită obligarea Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină să execute decizia Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/2014 din 17 aprilie 2014 și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 07 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină.

S-a anulat ca fiind ilegal răspunsul Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. LG 709/1 din 09 septembrie 2014 și răspunsul Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității către Compania Națională de Asigurări în Medicină nr. LG 710/1 din 09 septembrie 2014.

S-a anulat decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/2014 din 17 aprilie 2014 cu privire la discriminarea bazată pe statutul profesional și avere la determinarea costului de asigurare obligatorie de asistență medicală.

S-a respins acțiunea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 594 din 26 iulie 2017 cu privire la restructurarea administrației publice centrale de specialitate, s-a modificat denumirea Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei în Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale care a fost reorganizat prin absorbția Ministerului Sănătății, devenind succesor în drepturi și obligații al acestuia.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise apelurile declarate de Străisteanu Doina-Ioana, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Moloșag Natalia, Mihailov-Moraru Veronica și Durnescu Mihail, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 aprilie 2017 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-au respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină și

cererea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

La 22 martie 2018 Compania Națională de Asigurări în Medicină a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Compania Națională de Asigurări în Medicină în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legii și anume Legea nr. 121 din 25 februarie 2012 cu privire la asigurarea egalității, cazului în speță, însă urma să aplice prevederile Legii nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală.

Relatează că potrivit art. 22 alin. (1) al Legii nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, avocații și alte persoane fizice incluse la începutul anului de gestiune în una din categoriile de plătitori prevăzute la Anexa nr. 2, achită integral o primă de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă în termen de până la data de 31 martie a anului de gestiune. Iar alin. (2) prevede că prin legea fondurilor de asigurare obligatorie de asistență medicală se poate stabili o reducere a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pentru unele categorii de plătitori prevăzute la Anexa nr. 2, în cazul în care aceștia vor achita prima de asigurare în termenul stabilit la alin. (1).

Menționează că pentru anul 2014 reducerile au fost stabilite prin Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2014 în temeiul Legii fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2014 nr. 330 din 23 decembrie 2013.

Susține că în baza art. 4 alin. (3) al legii menționate, persoanele fizice prevăzute la pct. 1 lit. b), c), d) și e), pct. 3 și 4 din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002, care achită în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi prima de asigurare obligatorie de asistență medicală stabilită în sumă fixă, beneficiază de o reducere de 50 % din suma stabilită la alin. (2).

Deoarece Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2014 nr. 330 din 23 decembrie 2013 nu prevedea careva reduceri pentru notarii publici, executorii judecătorești și avocații, categoriile de persoane menționate, inclusiv avocații nu beneficiau de reduceri la procurarea polițelor de asigurare în medicină.

Astfel reducerile la procurarea polițelor de asigurare în medicină, precum și cuantumul procentelor de reducere sunt decise de către Parlamentul Republicii Moldova prin legi.

Totodată invocă faptul că în cadrul examinării cauzei, avocata Străisteanu Doina-Ioana a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 22 alin. (1) și (2) și pct. 2 ale Anexei nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, art. 4 alin. (4) lit. h) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală și pct. 171 din Regulamentul privind modul de completare, eliberare și evidență a polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1015 din 05 septembrie 2006.

Deci prin solicitarea în cauză, Străisteanu Doina-Ioana a contestat prevederile legale menționate supra ce vizează categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă și care se asigură în mod individual, printre

care se regăsesc avocații, notarii și executorii judecătorești; condițiile achitării primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pentru unele categorii de plătitori; situațiile în care pentru unele categorii de persoane calitatea de asigurat o are statul (Guvernul).

Prin Hotărârea nr. 13 din 22 mai 2014, Curtea Constituțională a constatat lipsa unui raport de cauzalitate între argumentele invocate și normele contestate, sesizarea nefiind admisă pentru examinare în fond.

Prin urmare susține că doar legiuitorul dispune de prerogativa de a stabili cotele primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și condițiile achitării primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru unele categorii de plătitori.

La 6 aprilie 2018 Uniunea Avocaților din Republica Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii reconvenționale cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova să fie admisă.

Recurentul Uniunea Avocaților din Republica Moldova în motivarea recursului a menționat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La fel a relatat că Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină se eschivează de la executarea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/2014 din 17 aprilie 2014, ignorând astfel obligațiunile ce le revin în stabilirea politicilor statului și revizuirii normative relevante situației în domeniul asigurării obligatorii în medicină pentru a exclude situațiile discriminatorii.

Invocă de asemenea că Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină sunt responsabili de modificarea legislației în sensul nediscriminării avocaților pe criteriu de statut profesional, avere, sex și maternitate, or anume aceste autorități întocmesc și avizează proiectele de legi în domeniul asigurării obligatorii de asistență medicală și înaintează propunerile sale Parlamentului ca autorități publice de specialitate.

De asemenea susține că instanța de apel în motivarea concluziilor sale a făcut referire la prevederile art.32 din Legea contenciosului administrativ, or acțiunea reconvențională a fost înaintată în situația unei discriminări continue a avocaților ca remediu efectiv pentru încetarea discriminării în temeiul art. 18 din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității.

Prin urmare consideră că decizia instanței de apel în partea respingerii acțiunii reconvenționale este una contrară prevederilor legale și în această parte cade sub incidența art. 432 alin. (2) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă, motiv din care urmează a fi casată.

La 10 aprilie 2018, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Recurentul a relatat că decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/2014 din 17 aprilie 2014 este în contradicție cu prevederile Legii nr. 1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de

asistență medicală, cu prevederile Legii nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și prevederile Legii nr. 330 din 23 decembrie 2013 cu privire la fondurile asigurării obligatorii de asistență pe anul 2014 și urmează a fi integral anulată ca fiind emisă contrar prevederilor legii și cu încălcarea competenței și procedurii stabilite.

Menționează că în conformitate cu art. 53 al Legii nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, plângerile și autosesizările privind faptele de discriminare sunt examinate cu respectarea următoarelor principii: transparență a procedurii; celeritate; contradictorialitate; inversare a sarcinii probațiunii; asigurarea dreptului la apărare.

Susține că Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nu a fost atras la examinarea plângerilor depuse, acestea nefiind comunicate Ministerului.

Consideră că acțiunile respective ale Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității au dus la lezarea gravă a drepturilor Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale la apărare și la un proces echitabil.

La fel relevă că Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității avea obligația de a se pronunța în privința motivelor legale invocate de părți.

Totodată menționează că decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității este lovită de nulitate, fiind emisă de o persoană care este în conflict de interese.

Astfel reiterează că membru-raportor în cauza respectivă a fost Străisteanu Doina-Ioana, care activează în calitate de avocat, în același timp fiind și membru al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității.

La 18 iunie 2018, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a depus referință la recursurile declarate de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină, solicitând să fie menținută decizia instanței de apel în partea în care a fost casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății și Compania Națională de Asigurări în Medicină.

La 18 iunie 2018 Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus referință la recursurile declarate de Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, solicitând de a fi declarate inadmisibile.

La 18 iunie 2018, avocatul Moloșag Natalia a depus în interesele Veronicăi Mihailov-Moraru referință la recursurile declarate de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină, solicitând să fie declarate ca inadmisibile.

La 23 iunie 2018, Autoritatea Națională de Integritate a depus referință la recursurile declarate de Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, solicitând să fie examinat în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 decembrie 2017, însă date

referitor la recepționarea de către părți a deciziei instanței de apel, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, recursurile declarate de Compania Națională de Asigurări în Medicină la 22 martie 2018, Uniunea Avocaților din Republica Moldova la 06 aprilie 2018 și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale la 10 aprilie 2018, se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile cererii de recurs, Colegiul consideră necesar de a respinge recursul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, a admite recursurile declarate de Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

La caz, s-a constatat că la 19 februarie 2014, în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a parvenit plângerea lui Zadoinov Roman adresată Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

Ulterior, la 10 martie 2014 în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a parvenit plângerea depusă de Mihailov-Moraru Veronica și Moloșag Natalia adresată Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

De asemenea, la 17 martie 2014 în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a parvenit plângerea depusă de Mihail Durnescu adresată Companiei Naționale de Asigurări în Medicină și Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

La 18 martie 2014, un membru al Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a înregistrat o notă de autosesizare privind presupusa discriminare a femeilor avocate în acces egal la serviciile de asigurări medicale pe perioada aflării în concediul pentru îngrijirea copilului.

La 19 martie 2014, în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a parvenit plângerea depusă de Gașitoi Violeta adresată Companiei Naționale de Asigurări în Medicină și Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Astfel materialele cauzei denotă că petiționarii, fiind avocați de profesie, au invocat faptul că sunt discriminați pe criteriul profesional și de avere la determinarea costului polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, menționând că legislația în vigoare nu le acordă posibilitatea de a procura polița de asigurare medicală cu reducere, în comparație cu alți beneficiari ai asigurării medicale obligatorii.

Totodată, petiționarii au susținut că legislația în vigoare este una discriminatorie pentru femeile avocate însărcinate deoarece sunt obligate să prezinte dovada suspendării licenței de avocat pentru a beneficia de polița de asigurare medicală obligatorie gratuită pe perioada maternității, nașterii și lăuziei, în comparație cu femeile însărcinate neangajate în câmpul muncii.

De asemenea, în susținerea poziției sale, avocații au indicat că principiul egalității se încalcă atunci când sunt tratați la fel ca notarii și executorii judecătorești și anume

faptul că nu li se aplică achitarea parțială a poliței de asigurare medicală, în cazul în care aceasta se achită pînă la data de 31 martie, așa cum se aplică altor categorii de cetățeni.

Pe parcursul examinării plîngerilor, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a constatat că femeile avocate nu beneficiază de polița de asigurare medicală gratuită pe timpul îngrijirii copilului pînă la vârsta de 3 ani, în comparație cu femeile angajate în câmpul muncii a căror contract individual de muncă este suspendat în legătură cu îngrijirea copilului de pînă la vârsta de 3 ani.

Astfel analizând reclamațiile petiționarilor, prin decizia nr. 060/2014 din 17 aprilie 2014, a decis că faptele expuse în plîngere reprezintă discriminare pe statut profesional și avere la determinarea costului polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru avocați, iar Ministerul Sănătății și Compania Națională de Asigurări în Medicină au fost obligați să revizuiască politicile și actele normative în domeniul asigurării în medicină pentru a exclude situațiile discriminatorii și să țină cont de opinia Uniunii Avocaților din Republica Moldova la modificarea politicilor și actelor normative în domeniul asigurării obligatorii în medicină cu privire la avocați.

În rezultat, la 09 octombrie 2014 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Străisteanu Doina-Ioana, intervenienți accesorii Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia Națională de Integritate, Zadoinov Roman, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail, Gașițoi Violeta, Palii Oleg și Voloșina Larisa cu privire la anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/14 din 17 aprilie 2014, anularea răspunsului Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității adresat Ministerului Sănătății din 09 septembrie 2014 și anularea răspunsului Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității adresat Companiei Naționale de Asigurări în Medicină din 09 septembrie 2014.

Ulterior, Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova au înaintat cerere reconvențională împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, intervenienți accesorii Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Agenția Națională de Integritate, Palii Oleg, Zadoinov Roman, Gașițoi Violeta, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail și Voloșina Larisa cu privire la obligarea executării deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/14 din 17 aprilie 2014.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia că nu există nici un fel de discriminare pe baza statutului profesional și avere la determinarea costului polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru avocați.

Deci prima instanță a considerat ca fiind ilegal răspunsul Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității din 09 septembrie 2014 adresat Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și răspunsul Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității din 09 septembrie 2014 adresat Companiei Naționale de Asigurări în Medicină și ca fiind emisă contrar legii decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/14 din 17 aprilie 2014.

Judecând apelurile declarate de Străisteanu Doina-Ioana, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Consiliul Național pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Moloșag Natalia, Mihailov-Moraru Veronica și Durnescu Mihail, instanța de apel a considerat drept neîntemeiată și ilegală hotărârea primei instanțe, ajungând la concluzia de a emite o nouă hotărâre, prin care a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății și Compania Națională de Asigurări în Medicină și cererea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că prima instanță nejustificat a anulat actul administrativ contestat, or Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină nu au demonstrat care anume drept recunoscut de lege a fost încălcat prin emiterea de către Consiliul Național pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a deciziei nr. 060/14 din 17 aprilie 2014.

Analizând legalitatea deciziei contestate, Colegiul consideră concluzia instanței de apel una neîntemeiată.

La caz, Colegiul reține că Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, vizează toate categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual, desfășurând o activitate independentă indiferent de natura profesiei.

La fel, art. 22 alin. (1) din legea menționată prevede că persoanele fizice incluse la începutul anului de gestiune în una din categoriile de plătitori prevăzute la Anexa nr. 2 vor achita integral o primă de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a legii fondurilor de asigurare obligatorie de asistență medicală pe anul respectiv, iar alin. (2) prevede că prin legea fondurilor de asigurare obligatorie de asistență medicală se poate stabili o reducere a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pentru unele categorii de plătitori prevăzute la Anexa nr. 2 în cazul în care aceștia vor achita prima de asigurare în termenul stabilit la alin. (1).

Totodată, pct. 2 din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, enumeră următoarele categorii de plătitori: notarii publici, executorii judecătorești și avocații neangajați indiferent de forma juridică de organizare a activității, care au obținut licență în modul stabilit de lege.

În acest sens, art. 4 alin. (3) din Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2014 nr. 330 din 23 decembrie 2013, stabilește că persoanele fizice prevăzute la pct. 1 lit. b), c), d) și e), pct. 3 și 4 din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, care achită în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi prima de asigurare obligatorie de asistență medicală stabilită în sumă fixă, beneficiază de o reducere de 50% din suma stabilită la alin. (2) din prezentul articol.

Deci prin efectul dispozițiilor legale avocații, notarii și executorii judecătorești sunt obligați să achite prima de asigurare obligatorie de asistență medicală, dar aceștia nu beneficiază de reducere în proporție de 50% în virtutea prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de

achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, care permite legiuitorului stabilirea reducerii de 50% doar pentru unele categorii de persoane prevăzute în Anexa nr.2.

Prin urmare mărirea primelor de asigurare de asistență medicală se calculează în temeiul art. 17 din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală pentru fiecare an de gestiune.

Legea nr. 330 din 23 decembrie 2013 cu privire la fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2014, nu prevede careva reduceri pentru notarii publici, executorii judecătorești și avocați, respectiv aceștia nu beneficiază de reduceri la procurarea polițelor de asigurare în medicină.

Conform art. 2 alin. (1) din Legea privind actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001, actele legislative sunt acte adoptate de unica autoritate legislativă a statului în temeiul normelor constituționale, conform procedurii stabilite de Regulamentul Parlamentului, de alte reglementări în vigoare și ocupă poziția cea mai înaltă în ierarhia actelor normative din Republica Moldova.

Iar potrivit art. 3 alin. (1) și (2) al legii menționate, actul legislativ are un caracter statal, coercitiv, general și impersonal.

Actul legislativ trebuie să respecte condițiile legalității, accesibilității, preciziei și, odată intrat în vigoare, este executoriu și opozabil tuturor subiecților de drept.

Deci instanța de recurs menționează că legislația aplicabilă speței și anume Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală nr. 1586 din 27 februarie 1998; Legea cu privire la mărirea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002 și Legea nr. 330 din 23 decembrie 2013 cu privire la fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2014, sunt legi executorii și opozabile tuturor subiecților de drept, inclusiv persoanelor care practică profesia de avocat.

Totodată, Colegiul reține că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, la 26 februarie 2016 avocata Străisteanu Doina-Ioana a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 22 alin. (1) și (2) și pct. (2) al Anexei nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărirea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, a art. 4 alin. (4) lit. h) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală și pct. 17¹ din Regulamentul privind modul de completare, eliberare și evidență a polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1015 din 05 septembrie 2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, Străisteanu Doina-Ioana a invocat lipsa posibilității procurării poliței de asigurare obligatorie de asistență medicală cu o reducere, astfel avocații fiind discriminați în raport cu notarii și executorii judecătorești pe criteriul statutului profesional și al averii, aceștia fiind în situații diferite, respectiv și mărirea primei de asigurare urmează a fi distinctă.

Astfel examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională prin decizia nr. 23 din 29 aprilie 2016, a declarat inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) și (2) și pct. 2 al Anexei nr.2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărirea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, articolului 4 alin. (4) lit. h) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală și pct. 17¹ din Regulamentul privind modul de completare, eliberare și

evidență a polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1015 din 05 septembrie 2006.

În motivarea deciziei, Curtea a constatat că singurul argument invocat de autorul excepției, prin care se susține că avocații sunt discriminați pe criteriul statutului profesional și al averii în raport cu notarii și executorii judecătorești, este că pentru aceștia din urmă a fost stabilită prin lege mărimea minimă a onorariului.

În acest sens Curtea a reținut că stabilirea prin lege a onorariului pentru notari și executori nu denotă și un venit lunar asigurat pentru aceștia, fapt ce nu poate justifica reglementarea distinctă a mărimii primei de asigurare medicală.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002, Curtea a constatat că prevederile menționate doar stabilesc termenul până la care urmează a fi achitată prima de asigurare obligatorie în sumă fixă, precum și dreptul legiuitorului de a stabili prin legea fondurilor de asigurare obligatorie de asistență medicală o reducere a primei.

La fel, Curtea a reținut că normele citate cuprind reglementări generale și nu instituie o reducere obligatorie a primei, astfel legiuitorul urmează să decidă anual dacă stabilește o reducere a primei, precum și mărimea acesteia.

Totodată, referitor la invocarea autorului sesizării referitor la discriminarea femeilor avocate, în raport cu femeile neangajate în câmpul muncii, prin faptul că sunt obligate să-și suspende licența de avocat pentru a beneficia de asigurare medicală gratuită pe perioada maternității, Curtea a menționat că norma respectivă stabilește că pentru femeile gravide, parturiente și lăuze neangajate în câmpul muncii calitatea de asigurat o are Guvernul.

Stabilirea reducerilor la achitarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru unele categorii de plătitori, ține de politica statului în domeniul asigurărilor obligatorii de asistență medicală.

Deci legiuitorul dispune de prerogativa de a stabili cotele primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și condițiile achitării primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru unele categorii de plătitori.

Colegiul conchide că cele menționate denotă ilegalitatea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/14 din 17 aprilie 2014 și deci prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că nu există o diferență de tratament discriminatoriu pe bază de statut profesional la determinarea costului polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru avocați, sau pe bază de statut profesional pentru femeile avocate obligate să prezinte dovada suspendării licenței de avocat pentru a beneficia de polița de asigurare medicală obligatorie gratuită pe perioada maternității, sau pe bază de statut profesional pentru avocați în dreptul de a beneficia de polița de asigurare medicală gratuită pe timpul îngrijirii copilului până la vârsta de 3 ani.

Distinct de cele relatate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, a admite recursurile declarate de Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Codul de procedură civilă, colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

Se admit recursurile declarate de către Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Se casează decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 07 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Străisteanu Doina-Ioana, intervenienți accesorii Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia Națională de Integritate, Zadoinov Roman, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail, Gașțoi Violeta, Palii Oleg și Voloșina Larisa cu privire la anularea actului administrativ și cererea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova împotriva Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, intervenienți accesorii Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Agenția Națională de Integritate, Palii Oleg, Zadoinov Roman, Gașțoi Violeta, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail și Voloșina Larisa cu privire la obligarea executării deciziei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Dumitru Mardari

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) N. Pasecinic
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând demersul înaintat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova cu privire la numirea unei ședințe publice la examinarea recursurilor declarate de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale,

c o n s t a t ă:

La 9 octombrie 2014 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale (succesor în drepturi și obligații al Ministerului Sănătății) și Compania Națională de Asigurări în Medicină au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Străisteanu Doina-Ioana, intervenienți accesorii Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia Națională de Integritate, Zadoinov Roman, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail, Gașițoi Violeta, Palii Oleg și Voloșina Larisa cu privire la anularea actului administrativ.

Pe parcursul examinării cauzei, Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova au înaintat cerere reconvențională împotriva Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, intervenienți accesorii Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Guvernul Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Agenția Națională de Integritate, Palii Oleg, Zadoinov Roman, Gașițoi Violeta, Mihailov-Moraru Veronica, Moloșag Natalia, Durnescu Mihail și Voloșina Larisa cu privire la obligarea executării deciziei și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 114-120 Vol. II).

Prin hotărârea din 07 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină.

S-a anulat ca fiind ilegal răspunsul Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. LG 709/1 din 09 septembrie 2014 și răspunsul Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității către Compania Națională de Asigurări în Medicină nr. LG 710/1 din 09 septembrie 2014.

S-a anulat decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr. 060/2014 din 17 aprilie 2014 cu privire la discriminarea bazată

pe statutul profesional și avere la determinarea costului de asigurare obligatorie de asistență medicală.

S-a respins acțiunea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 594 din 26 iulie 2017 cu privire la restructurarea administrației publice centrale de specialitate, s-a modificat denumirea Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei în Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, care a fost reorganizat prin absorbția Ministerului Sănătății, devenind succesor în drepturi și obligații al acestuia.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise apelurile declarate de Străisteanu Doina-Ioana, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, Moloșag Natalia, Mihailov-Moraru Veronica și Durnescu Mihail, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 aprilie 2017 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină și cererea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

La 22 martie 2018 Compania Națională de Asigurări în Medicină a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 06 aprilie 2018 Uniunea Avocaților din Republica Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii reconvenționale cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea reconvențională înaintată de Străisteanu Doina-Ioana și Uniunea Avocaților din Republica Moldova să fie admisă.

La 10 aprilie 2018, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 22 iunie 2018, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a înaintat un demers, prin care a solicitat examinarea recursurilor declarate de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în ședință publică cu invitarea tuturor participanților la proces.

Examinând demersul înaintat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova cu privire la numirea unei ședințe publice, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că în speță, nu au fost stabilite careva dificultăți cu privire la examinarea problemelor de legalitate invocate în cererile de recurs declarate de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Prin urmare, instanța de recurs consideră inoportună numirea unei ședințe publice și invitarea participanților la proces la examinarea recursurilor declarate de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că modul de aplicare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale pentru proceduri în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Atunci când a avut loc o ședință publică în prima instanță, lipsa unei astfel de ședințe poate fi justificată la faza căii de atac de caracteristicile speciale ale procedurilor în cauză, ținând cont de natura sistemului căilor de atac naționale, de scopul competențelor instanțelor ierarhic superioare și modul în care interesele reclamantului au fost de fapt prezentate și apărute în fața instanței ierarhic superioare, îndeosebi în lumina naturii chestiunilor care urmează a fi hotărâte de către aceasta.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, chiar dacă persoanei care a folosit calea de atac nu i s-a dat posibilitatea să prezinte personal probe în fața instanței de recurs. Mai mult, chiar dacă instanța ierarhic superioară are competența deplină de a examina atât chestiuni de drept, cât și de fapt, art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu garantează întotdeauna un drept la o ședință publică sau, dacă o ședință are loc, un drept de a fi prezent personal (*cauza Botten vs Norvegia din 19 februarie 1996*).

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiat demersul înaintat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova cu privire la numirea unei ședințe publice la examinarea recursurilor declarate de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

În conformitate art. 269-270 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge demersul înaintat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova cu privire la numirea unei ședințe publice la examinarea recursurilor declarate de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Dumitru Mardari